

Срећна слава рударима,
подршка за опоравак

ДОБРО ЈЕ ДА **ЗНАМО**

**Нема радног дана
без радног плана**

**НЕ ЧЕКАМО КРИЗНУ СИТУАЦИЈУ,
СПРЕЧАВАМО ЈЕ.**

Наш тим мисли унапред.

ТАКО РАДИ ЕПС

Садржај

08

актуелно

Вулканизерска радионица Поља „Е“
Да угаљ сигурно путује

10

Унапређење противпожарне заштите
Интерно сервисирање донело уштеде

11

Брига о безбедности и здрављу на раду у „Преради“
Запослени на првом месту

14

Нова радна снага пристигла у „Металове“ радионице
Млади заваривачи и бравари пеку занат

16

Површински коп Поље „Г“
Нижу се добри резултати

17

Фотографија Младена Павловића вреднија од хиљаду речи
Бунар

19

локални мозаик

Драгана Маринковић на светском конгресу библиотекара
Умрежавања

20

Ученици генерације Техничке школе „Колубара“ и Гимназије у Лазаревцу
Природни след корака

22

У Рудовцима обележен Дан рудара
Повратак традицији

05

Мирослав Томашевић, в. д. директора ЈП ЕПС, посетио рударе у РБ „Колубара“

Срећна слава рударима, подршка за опоравак

06

Годишњи ремонт система на „Западном пољу“

Капитални радови у добрим условима

12

Поводом 45 година од почетка рударења на копу „Тамнава-Источно поље“

Златни „Исток“

импресум

ЕНЕРГИЈА
КОЛУБАРА

ИЗДАВАЧ: ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ.
ЧАСОПИС ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО

В. Д. ДИРЕКТОРА: **Мирослав Томашевић**, ДИРЕКТОР СЕКТОРА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: **Звездана Јовановић Поповић**, РУКОВОДИЛАЦ СЛУЖБЕ ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: **Наталија Живковић**, РУКОВОДИЛАЦ ОДЕЉЕЊА ЗА ИНТЕРНУ КОМУНИКАЦИЈУ: **Ана Павловић**, ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: **Милош Павловић**, УРЕДНИК ФОТОГРАФИЈЕ: **Милан Цвијетић**, АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ: **Карађорђева 37, 11550 Лазаревац**, ТЕЛЕФОНИ: **011 785 5086, 785 5089**, Е-МАИЛ: **redakcija@rbkolubara.rs**, WEB SITE: **www.rbkolubara.rs**, НАСЛОВНА СТРАНА: **Милан Цвијетић**, ЛОГОТИП: **Милош Павловић**, Први број листа РБ „Колубара“, под називом „КОЛУБАРА“, изашао је из штампе 24. септембра 1960. године. Од 15. новембра 2017. носи назив „ЕПС ЕНЕРГИЈА КОЛУБАРА“

План ремонта је строго дефинисан и све се мора урадити како је и планирано

Мајсторски до погонске спремности

Летња жега узима данак. Дунав доноси далеко мање воде од вишегодишњег просека. С природом се не може направити дил, већ се мора мудрим планирањем диспечера из овако малог дотока извући што је могуће више енергије. Ремонт агрегата и опреме на дунавским електранама је неопходан како би се одржале стабилна производња и висока погонска спремност.

На ХЕ „Ћердап 1“ овогодишњим планом ремонта предвиђено је да сви агрегати и блок-трансформатори уђу у ремонт.

– Агрегат број 3 броји последње месеце у старом издању. Како је планирано, он ће почетком септембра, после 51 године рада, ући у ревитализацију – каже Радомир Митровић, директор ХЕ „Ћердап 1“. – Имамо све адуте да последња етапа ревитализације почне како је и планирано и да после тринаест и по месеци имамо свих шест обновљених агрегата. Овогодишња ремонтна сезона је почела раније, јер смо у

■ Примарна испитивања електричних заштита агрегата

марту и априлу имали мање воде у односу на вишегодишњи просечан доток.

Ремонт блока А6 завршен је 8. јула и наши стручњаци припремили су агрегат за производњу енергије. У друштво Радована Миковића, помоћника директора за одржавање, упутили смо се ка агрегату број 6.

– „Шестица“ је први ревитализовани агрегат и сви ремонтни радови су завршени.

Радили смо на свим деловима агрегата, од радног кола до уљне главе и помоћне опреме – каже наш саговорник.

Машински инжењер Зоран Радуловић нам објашњава да су током ремонта прегледали сегменте водећег генераторског лежаја. Све је преконтролисано, детаљно очишћено и враћено на своје место. Прецизност је овде 15 стотих делова милиметра.

– Не очекујемо ништа сем потврде да смо добро урадили

посао – додаје Радуловић. – Имамо одличан мајсторски кадар који иза себе има огромно искуство и то гарантује квалитет радова – наглашава саговорник.

Конечно је дат сигнал да агрегат крене у празан ход. Нешто ипак није у реду. Радмила Радоњић, електроинжењер за опрему, муњевитом брзином попела се на уљну главу. За њом су кренуле и остале колеге из групе. Након неколико тренутака гледања и испитивања опреме стигао је одговор да није у реду конектор. Делује невероватно, али један ситни део опреме кочи гигантску машину. Уређај је врло брзо замењен и настављено је покретање агрегата. Све је прошло како треба, агрегат је, како је и планирано, у 13.22 покренут у празан ход, обављена су примарна испитивања електричних заштита, која су потврдила успешност овогодишњег ремонта и агрегат је у 18.18 спреман за синхронизацију на енергетски систем Србије.

М. Дрча

Суша

Хидролошка ситуација на Дунаву је веома неповољна. Вишегодишњи просек дотока на Ћердапу за јун је 6.132 кубика воде у секунди, а овог јуна у просеку је дотицало 3.738 кубика воде у секунди. Слично је било и у јулу.

■ Ревитализација РХЕ „Бајина Башта“

Циљ већа поузданост

Предуслов за наставак ревитализације реверзибилне хидроелектране „Бајина Башта“ је потврђивање уговорених експлоатационих карактеристика новоразвијеног обртног кола на моделу пумпе-турбине. Пошто је предвиђено да се уместо постојећег обртног кола са шест лопатица угради ново обртно коло које има седам новопрофилисаних лопатица, било је неопходно да се ураде детаљна моделска испитивања, што је уобичајено и стандардом предвиђена процедура за хидроагрегате великих снага. Од јануара до марта 2022.

урађена су испитивања у лабораторији за хидрауличка истраживања компаније „Тошиба“ у Јапану, након чега је сачињен прелиминарни извештај с резултатима.

Урађена су делимично поновљена моделска испитивања (witness test) у присуству инвеститора како би достављени резултати били осведочени.

Сви предвиђени послови успешно су урађени, након чега је потписан протокол о испитивањима ревитализоване пумпе-турбине РХЕ „Бајина Башта“ са свим пратећим документима на основу стандарда IEC којим се

■ Представници инвеститора и „Тошибе“

потврђују планиране и урађене активности, као и резултати конкретних мерења геометријских, енергетских, кавитацијских, пулзационих и четвороквадратних величина. Након успешно обављеног witness теста, компанија „Тошиба енерги систем енд солушенс корпорейшен“ доставила је

обиман коначан извештај. Анализом резултата биће сагледани и утврђени будући енергетски ефекти, али се засигурно може очекивати већа поузданост и расположивост у раду нових пумпи-турбина након ревитализације РХЕ „Бајина Башта“.

Ј. Петковић

Срећна слава рударима, подршка за опоравак

Само заједничким радом и залагањем можемо успети

Рудари су највећи ослонац електроенергетског система Србије, то су доказивали деценијама уназад, а то доказују и данас, и само они који раде на коповима „Колубаре“ и „Костолца“ у оваквим врелим данима или леденим зимским знају колико је тешко бити на вашем месту – рекао је 21. јула Мирослав Томашевић, в. д. директора ЈП ЕПС, током посете рударима у РБ „Колубара“.

Томашевић је запосленима у рударском сектору „Електропривреде Србије“ честитао рударску славу Светог Прокопија и истакао да цео систем „Електропривреде Србије“ почива на рударском сектору и да сви у ЕПС-у знају колико је важна стабилност производње угља. У разговору с рударима Томашевић је објаснио и да постоје проблеми који су се gomилали годинама и сада се решавају заједнички.

– Није лако, биће потребно времена и зато је важно да све снаге усмеримо на опоравак рударских система и покажемо јединство и заједништво. Само заједничким радом и залагањем можемо успети. Имате подршку целог система „Електропривреде Србије“ за све што је потребно да опоравимо

производњу угља и осигурамо сигурност нашег система за наредну зиму. Решавамо све препреке, ангажујемо више људи директно у производњи, покрећемо успорена улагања у рударску опрему јер без тога нема стабилности рударског сектора ЕПС-а – рекао је први човек ЕПС-а.

Томашевић је истакао да грађани и привреда Србије у ЕПС-у, а посебно у рударском сектору, препознају сигурност и стабилност, нарочито у тешким и кризним временима као што је ово.

– Радећи годинама у „Колубари“, научио сам како овај систем дише и у чему је снага – у вама, људима и зато вам хвала што дајете све од себе да обезбедите што већу и стабилнију производњу угља – рекао је Томашевић. – И данас на свим површинским коповима у РБ „Колубара“, који су са својим резервама угља узданица за рударску будућност „Колубаре“, уз рударско „Срећно!“ желим да вам кажем хвала за све што сваки дан радите да стабилизујемо „Електропривреду Србије“.

P. E.

■ Честитка Мирослава Томашевића, в. д. директора ЈП ЕПС, поводом Дана рудара

**Поштоване колеге рудари,
Честитам вам 6. август, Дан рудара.**

Сваки дан у години када испуните ваш план рада, празник је за рударство и земљу Србију, јер је то једини пут ка нашој енергетској сигурности.

Рудари Рударског басена „Колубара“ и костолачког копа „Дрмно“, треба да буду и биће, окосница стабилности производње ЈП ЕПС. У сложеним околностима, какве су сада, у време велике енергетске кризе, од вас, рудара, очекује се да дате све од себе како бисмо заједно подигли производњу угља и електричне енергије да бисмо што спремнији дочекали зимску сезону. Ваше, познато рударско пожртвовање и заједништво за мене су подстрек и гаранција да се много тога може урадити и да ЈП ЕПС и Србија могу да рачунају на вас.

Желим вам добро здравље, много среће и успеха у раду уз рударски поздрав – Срећно!

Након 27 година рада и 120.000 радних сати, на „глодару 2000“ биће замењен озубљени венац. Због послова на санацији куглбана, инвестициона оправка биће продужена пет дана

Капитални радови у добрим условима

Руководство Површинског копа „Тамнава-Западно поље“, уз подршку „Метала“, током протеклих недеља организовало је сређивање опреме на Првом јаловинском систему, а овакав распоред послова направљен је у складу са одлагањем годишњег ремонта на справама угљених система и у Постројењу за прераду угља. С обзиром да у другој половини јула, када је ремонт започет, још нису били завршени радови на „ведричару“, могло би се рећи да је лето на овом угљенокопу у знаку „великог спремања“ за зиму. Познато је да у спектру ремонтних послова највећи део припада машинским радовима.

Помоћник управника Машинске службе Драган Новаковић о актуелним ремонтним активностима је рекао:

– Ове године имамо срећу да је распоред ремонта другачији у односу на то какав је био сезонама уназад. Захваљујући томе добили смо прилику да роторни багер „глодар 2000“ припремимо за зиму у повољнијем термину. Тачно је да је доста топло, али је лакше радити у овим условима него по киши, блату и у време „кратког дана“, што је био случај претходних година.

Новаковић истиче да је добра околност и то што је „Метал“ могао да прихвати рад на две веома захтевне машине. Био је потребан велики број људи, делова и механизације да се уз „ведричар“, након 15 дана рада на њему, почну и послови на јаловинском „глодару 2000“.

– Када је реч о овом багеру, одлагали смо замену озубљеног венца. Ипак, након 27 година рада, он је направио 120.000

радних сати и сада је заиста „одрадио своје“. Код већине багера овај део се налази на доњој градњи, а код „глодара 2000“ је обрнут случај, на горњој је, са специфичношћу да му се три редуктора налазе на доњој градњи. То је доводило до отказивања редуктора и кидања зуба. Претходних година смо штету санирали на лицу места, што је својеврсни инжењерски и мајсторски подухват, тако што бисмо урадили зупчаник, у радионици направили само један зуб и варили га. Сада је, ипак, време за монтажу новог озубљеног венца који ће трајати док багер буде радио – истакао је Новаковић, додајући да ће мајстори искористити прилику да сервисирају редукторе.

Приликом задизања горње градње урађена је контрола аксијалног лежаја (куглбана), који је замењен 2011. године. Његов радни век је око 50.000 сати, па је након 11 година разматрана набавка новог. Контролом је утврђено оштећење у деоници у којој машина најчешће ради, али је

констатовано да му је одређеним интервенцијама могуће продужити век. Због одлуке да се овај посао реализује ремонт ће трајати пет дана дуже, што значи да би радови требало да буду завршени крајем августа. Све ове интервенције припадају категорији највећих послова и док оне трају неизводљиво је да буде других активности, па ће овај ремонт трајати дуже од стандардног.

И на транспорту овог багера сваке године у сезони ремонта буде обимног посла. Радници ће „задизати“ један пар гусеница, а исто их чека и на малом транспорту. Након прошлогодишње реконструкције

коју су осмислили машински инжењер Милан Милутиновић са овог система и инжењери из „Метала“, на радном месту први пут се неће радити „полумесеци“.

Како каже Новаковић, у наредном периоду потребна је набавка савременог редуктора копања и ојачање осовине шупљег вратила. На редуктору копања планиране интервенције, овог пута мањег обима, јесу рад на склоповима улазних вратила, репарација кашика и неких од хабајућих плоча.

Управник копа Предраг Илић упознао нас је са реконструкцијама на систему, које су првих дана августа махом биле при крају. Етажни транспортер померен је паралелно и продужен 90 метара у зони повратног бубња, како би „глодар 2000“ могао да дохвати источну границу копа. Везна трака скраћена је 80 метара код станице, а продужена 60 метара на повратном делу, док је одлагалишна В-1 скраћена код повратног бубња и померена трака 80 метара. Захваљујући новим радницима, на одлагалишном транспортеру избачени су сви делови шина краћи од метара, тако да је он безбедан за пролазак клизног воза. Сваки слободан тренутак користи се да се на транспортерима

обрати пажња и на детаље. Захваљујући системском раду на замени дотрајалих гума током неколико година, траке на транспортерима су у добром стању и није потребан велики број вулканизација.

Послови из домена електродржавања односили су се углавном на реконструкцију каблова. Каблови са западне границе повезани са одлагалиштем и транспортерима реконструисани су јер је напајање пребачено на трафостаницу „Нова-Радљево“.

Три кабла од 20 киловолта су дошла до Првог БТО система, до станице В-2 и одатле се напаја одлагалиште и станице.

Такође, дошла је на ред и реконструкција оптичких каблова. Потребно је раздвојити их како би се осигурао улазак у коп, као и оптику Првог и Другог система. Постављање 35 киловолтних каблова који обезбеђују напајање Другог БТО система и система међуслојне јаловине, планирано је када буде заустављен Други јаловински систем.

М. Димитријевић

Именован нови директор корпоративних послова РБ „Колубара“

Одлуком Мирослава Томашевића, в. д. директора ЈП ЕПС, за директора корпоративних послова у Огранку РБ „Колубара“ именован је Милан Караџић, дипломирани правник.

Он је дипломирао на Правном факултету Универзитета у Београду, где је завршио и постдипломске специјалистичке студије из области пореског права. Положио је правосудни испит.

Милан Караџић почео је ради у РБ „Колубара“ 2007. године на пословима експроприације непокретности. Од 2012. до 2016. године обављао је функцију заменика јавног правобраниоца Градске општине Лазаревац.

Од 2016. до 2018. године радио је на правним пословима у оквиру реализације инвестиција у РБ „Колубара“, а од 2018. године обављао је послове главног стручног сарадника за правне послове „Површинских копова“.

„Ведричар“

Годишњи ремонт „ведричара“ завршен је успешно и почетком друге седмице августа овај багер вратио се у производњу. Помињање овог багера, који од 2006. године копа угљан на „Западном пољу“, изазива опречна мишљења између рудара и машинаца. Док је рударима на помену „ведричара“ пуно срце јер он копа најквалитетнији угљан, машинцима баш и није толико драг јер је његово одржавање велики посао који током године потроши много времена и резервних делова.

Да угаљ сигурно путује

Као и сваког лета температуре су високе, али када добијемо распоред не размишљамо много о условима, него о послу који нас чека. Важно је да имамо материјал, алат и довољно воде – кажу чланови једне од „најужаренијих“ екипа на копу која је од почетка ове године урадила чак 329 спојева

■ Миливоје Некић

Екстремно високе температуре током овог лета посебно утичу на оне чији је посао везан за рад на отвореном. У летњим условима у површинској експлоатацији угља и јаловине Рударског басена „Колубара“, највећи терет носе запослени у непосредној производњи.

Ипак, талас великих врућина није их ни ове године омео у обављању послова. Може се рећи да се рудари готово никада не жале на време, јер врелину, кишу и снег подразумевају као пратећи део свог посла. Али, ако их питате коме је најтеже у свим условима, многи ће се сложити – вулканизерима – захваљујући којима откритка и угаљ тракама путују без проблема.

Почетком августа посетили смо вулканизерску радионицу Поља „Е“, на чијем челу је шеф Миливоје Некић.

– Када добијемо распоред и кренемо, не размишљамо много о временским условима, него о послу који нас чека. Битно је да се обезбеди довољно материјала, алата и наравно воде, коју нам редовно достављају, мада на терену немамо адекватне услове да

се она складишти тако да остане хладна и свежа. То су основни услови да може да се функционише и ради по великим врућинама – нагласио је Некић.

Он додаје да је питање опреме и алата у овој радионици увек актуелно и да се запослени често сналазе на различите начине, док не стигне потребан алат.

На „Колубариним“ коповима постоје две врсте трака – платнене, које су махом заступљене на багерима и оне са челичном сајлом, које су углавном на транспортерима. Најједноставнији опис вулканизерског посла је рећи да они делове исечене траке санирају тако што уз помоћ специјалних пегли праве такозвани спој. Ипак, израда споја је тек финални део, коме претходи читав низ мајсторских захвата, првенствено припрема радне локације, која понекад подразумева изградњу читавог „градилишта“ са скелама. Њихова одговорност је и извлачење старе, као и комплетна уградња нове траке. Већина реконструкција система, које су на коповима уобичајени посао, подразумева не уградњу нове, већ скраћивање, продужавање и пребацивање већ постојеће траке на нову позицију, што је све задатак вулканизера.

– Оквирно, однос израде спојева које урадим на „челику“, како зовемо траку са челичним салама, и траци са платном је две трећине у корист „челичне“. То говоре и саме бројке за прошлу годину: од укупно 611 састава, 184 урађено је на тракама с платном док је на „челику“ израђено чак 427. Од почетка ове године урађено је 329 спојева. Највећи део интервенција обављамо из технолошких разлога, у оквиру реконструкција и технолошких захвата, продужетака, скраћења и формирања нових транспортера. Наравно, уз помоћ машина

које су услов за било који озбиљнији посао на тракама – истакао је Некић.

За складиштење опреме која се користи приликом спајања трака, на коповима се користе специјалне вулканизерске кућице. У њима су, поред поменутих пегли (које се званично зову алуминијумске грејне плоче), смештене и лаке алуминијумске, као и хидрауличне греде које дају притисак, пумпе, црева, неопходна електрика, конструкције за цираду за екстремне услове и још доста сличних алата неопходних за поправљање и мењање трака.

Екипа има на располагању седам кућица за траку од 1.500 и четири за траку од 1.800 милиметара. Ипак, само део њих је „комплетан“, па су принуђени да опрему свакодневно селе у складу са потребама. И саме кућице се булдожером премештају с локације на локацију по копу, који је разуђен, па се доста хабају.

Александар Јовић, пословођа у вулканизерској радионици, има 30 година стажа. У оквиру својих задужења организује посао након јутарњег договора и координира рад колега, уз надзор радних локација. Такође, у обавези је да заједно са шефом обилази планирана места рада, на којима обаве дефектажу и на основу тога планирају послове.

– Одржавамо три јаловинска и два угљена система. Недостаје нам људи, јер за велики обим посла на располагању имамо по четири вулканизера и надзорника у смени. Радионица је најчешће празна, сви су на терену и појачање би нам много значило. Гледамо колико год је могуће да сачувамо људе од екстремних временских прилика, тако што их, на пример, поделимо, па једна група обави припрему места, а друга

Како се постаје вулканизер

Интересовало нас је и како се долази до звања вулканизера. Миливоје Некић, шеф радионице, објаснио нам је да је за то радно место предвиђена машинска струка.

– То је услов. Посао се учи у пракси, нико не долази са неким предзнањем. Овде се стиче искуство, учи читав радни век. Као и у другим областима, има добрих, бољих и лошијих мајстора, али увек има простора да се напредује у раду. Сам посао није сложен и технолошки поступак је дефинисан прецизно и не мења се. Али ситуације на терену су различите, зависе од бројних околности, услова и квалитета траке и траже много импровизације – објаснио је Некић.

„Шлингaње“ траке

обави сaм спој. Наравно, када за то имамо могућности – категоричан је Јовић.

Каже да је посао вулканизера специфичан и то не може свако да ради.

– Дobar мајстор не може да се постане за годину дана, јер човек мора да има знање које се стиче искључиво искуством. Када сам почињао, мислио сам да је лако, да знам све, али како сам сазревао, схватио сам да треба да прођу године да би неко стекао потребну сигурност и рутину – каже Јовић, али додаје да би се и сада, да бира поново, определио за овај занат.

Док се по нама буквално лепила угљена прашина са припреме за продужетак 2-5 станице БТУ система, на кратко смо „украли“ и Дејана Степановића, вулканизера. У радионицу је дошао давне 2009. године.

– Прошао сам сито и решето. Учио сам од мајстора који су сада у пензији. Када хоћеш да научиш, крадеш очима занат. Сада је то све теже јер нас је мало, а искусни, природно, одлазе – каже Степановић, а док надгледа „шлингaње“ траке укратко нам објашњава детаље. – „Шлингaње“ је извлачење траке. Када се ради са доње стране транспортера, као сада, тада је у питању продужетак, док се извлачење са горње стране назива класично „шлингaње“.

На питање да ли је горе лети или зими, вулканизери одговарају да је хладноћа, ипак, најгора. А захтевно је увек, и у идеалним условима.

– Пошто се током посла углавном клечи, болови у ногама с временом постају све тежи. А тек када угреје пегла... – одмахује Дејан и додаје да је теже радити на челичној

Дејан Степановић

траци, него на платненој. – Мало пре када сам секао траку, упекла звезда, све мокро, цури зној, штима очи, а не можеш да га обришеш. Па и поред свега, никад нисам размишљао о промени посла, ово сам научио, имам пословође и шефа најбољег. Што бих ја негде ишао да будем нов радник, лепше ми је овде – научио сам посао, научио на људе.

Степановић нас за више информација упућује на надзорника, имењака и вршњака, уз опаску да им је просек година у радионици око 33 и нешто мање.

Нажалост, посао је био у таквој фази да даље није било места разговору.

Зато смо продужили на другу страну копа где је рађен продужетак 1.9. А станице Другог БТУ система. Поред места за рад „паркирала“ се вулканизерска кућица, мало нахерена додуше, али куда је прошла и не чуди. Радилиште је било комплетно подигнуто, али се и овде посао захуктао, па смо само кратко разменили неколико речи.

– Конструкцију, радилиште, све смо сами припремили, методом о-рук. Све што нам је потребно налази се у овој кућици. Ми то одатле распакујемо и после спакујемо. Посао вулканизера спада у најтеже, али зна се да је свакоме ко ради на копу тешко на свој начин. Време нас мучи јер ако је температура, рецимо, 36 степени, на траци је више од 50, плус пегла која у раду развија температуру од 160 степени. А при томе је још и ручно подижемо на радилиште. Додуше, има их разних, тежине од пет до 100 килограма – заједнички су прокоментарисали.

Д. Весковић

Интерно сервисирање донело уштеде

Током претходних годину дана, иако још увек не ради у пуном капацитету, кроз Одељење за сервисирање ватрогасне опреме у Рудовцима прошло је 3.890 апарата

У протеклом периоду у Рударском басену „Колубара“ покренуто је неколико важних пројеката из области заштите од пожара, међу којима је један од најзначајнијих формирање Одељења за сервисирање ватрогасне опреме – апарата за почетно гашење пожара и хидрантске опреме. Сервис је отворен средином 2021. године и одговорни очекују да свој пуни капацитет достигне током наредних месеци, али већ су забележени добри резултати у раду.

– Реализацији идеје о отварању сервиса претходила је јасна финансијска рачуница, односно новчана уштеда до које се долази уколико се сервисирање опреме обавља у погону „Колубаре“, без учешћа трећих лица. Задовољни смо што смо, захваљујући разумевању и подршци руководства ЕПС-а и нашег Огранка, успели да реализујемо овај пројекат – изјавио је за наш лист Драган Савић, руководилац Службе ЗОП-а за „Површинске копове“ и директор Контролног тела.

Он је подсетио да успешна пракса сервисирања ватрогасне опреме постоји већ годинама у Рудовцима, али је највећи део овог посла обављао ПРО ТЕНТ.

Према систематизацији радних места, која је

■ Предвиђено је да одељење у пуном капацитету има 20 сервисера

формирана након консултација у Министарству унутрашњих послова, предвиђено је да ово одељење има руководиоца, три референта и 20 сервисера.

– Недавно нам се придружило 12 сервисера и два радника, па смо се приближили тој цифри од 20 сервисера. За сада, петоро наших сервисера, распоређени по сменама, потписује званично документ о завршетку сервиса, према правилнику који је прописало Акредитационо тело Србије – објашњава Дарко Радишић, руководилац Одељења за сервисирање ватрогасне

опреме и водећи контролор у Контролном телу.

Радишић додаје да одељење на јесен очекује друго по реду надзорно оцењивање од стране АТС-а, за шта пажљиво припремају неопходну документацију.

Контрола испитивања током претходних годину дана обављена је на 515 апарата, напуњен је 1.581, док је периодичним прегледом, односно сервисом, третирано укупно 3.890 апарата.

– Ови подаци говоре да је сервис радио успешно, упркос

ограниченом броју запослених који је обележио овај период. Оно што је најважније – трошкови сервисирања драстично су смањени, па уместо досадашњих 27 милиона, износе око 10 милиона динара. У овом моменту, ПРО ТЕНТ обавља сервисирање на копу „Тамнава-Западно поље“ и у „Металу“, док смо ми преузели источне копове – Поље „Е“ и Поље „Ц“, „Помоћну механизацију“ и „Прераду“ – навео је Радишић.

Сервисирање се одвија у складу са Пословником о квалитету, направљеним на основу стандарда квалитета SRPS ISO 17020/2012, који се тиче оцењивања усаглашености, односно захтева за рад различитих врста тела које обавља и контролише.

– Пословник обухвата 17 процедура и три упутства чија је суштина како испунити захтеве стандарда и задате рокове. Такође, овим документом дефинисано је и како потенцијалне замјерке отклонити у што краћем року. У свакој исправи коју на крају сервиса издајемо налази се знак АТС-а са нашим акредитационим бројем – рекао је Иван Митић, представник руководства за квалитет у Контролном телу и референт заштите од пожара.

Р. Лазић

Пројекти

Упоредо са сервисирањем, реализовали смо још неколико важних активности. Спровели смо јавну набавку за реконструкцију и адаптацију ватрогасног дома, а радови на овом пројекту почели су средином августа. Поносни смо и на то што смо свој рад презентовали на 17. међународној конференцији у Кладову, са циљем да колегама и осталим заинтересованим лицима помогнемо и дамо смернице за отварање других контролних тела у овој области – рекао је Драган Савић.

У погонима је у току редовно испитивање опреме за рад и услова радне околине у летњем периоду, које се спроводи сваке три године

У вреоцим постројењима за прераду, оплеменењавање и транспорт угља у току је испитивање услова радне околине и машинске и електро опреме за рад, које организује Служба за безбедност и здравље на раду.

Према речима Јагоде Близнаковић, инжењера за безбедност и здравље на раду за ОЦ „Пројект“ и Дирекцију, периодично испитивање опреме за рад и услова радне околине, како у летњем тако и у зимском периоду обавља се, према правилнику, сваке три године.

– Испитивање микроклиме, осветљености, буке, хемијских штетности, вибрације, штетног зрачења и прашине у летњем периоду ове године ради се током августа, јер су испуњени услови да температура буде већа од 25 степени Целзијуса. Испитивање обавља специјализована фирма, која ће стручне налазе проследити техничким руководиоцима погона – рекла је Јагода Близнаковић и истакла да се испитивање услова радне околине након истека трогодишњег периода осим у „Преради“, ради и у Дирекцији.

Ненад Јовановић, руководилац Службе за безбедност и здравље на раду у ОЦ „Прерада“, објаснио је да је задатак његовог тима да организује испитивања машина, опреме и оруђа за рад која су, према прописима, подељена у три категорије: превентивна, периодична и ванредна. Обавеза Службе је да констатује неусаглашености са прописима, уколико постоје, и да о томе обавести надлежне.

Према плану, у јануару и мају ове године „БЗР Консалтинг“ и Институт за заштиту на раду у Новом Саду прегледали су и испитали високонапонску електроизолациону опрему. Добијени стручни налази прослеђени су техничким руководиоцима погона. Електроизолациона заштитна опрема у постројењима која није издржала испитни напон замењена је новом, исправном.

С обзиром на специфичне услове у којима запослени у „Преради“ обављају свој посао, као и да сама технологија производње носи одређене ризике, неопходне су периодичне здравствене провере.

– За све запослене чије је радно место са повећаним ризиком, једном годишње обезбеђени су детаљни лекарски прегледи и они су управо у току у Дому здравља у Лазаревцу. Радници који раде у зони јонизујућег зрачења прегледају се редовно

Запослени на првом месту

■ Јагода Близнаковић, Ненад Јовановић и Александар Бранковић

у Институту за медицину рада Србије „Др Драгомир Карајовић“ – каже Ненад Јовановић и додаје да се, у склопу бриге о здрављу, као и у целој „Колубари“, и у „Преради“ свакодневно води евиденција позитивних на коронавирус.

Запослени се редовно тестирају из области безбедности и здравља на раду, као и заштите од пожара.

Како је истакла Јагода Близнаковић, изузетно је важно да служба превентивним мерама предупреди повреде и подигне свест запослених о потенцијалним ризицима. Зато се редовно организују обуке о мерама безбедности и очувању здравља на раду. Ове активности обавезне су за запослене који тек ступају у радни однос, али и за оне који мењају радно место у систему.

– Све што предузимамо има за циљ да помогне свима да раде свој посао са максималном пажњом и да на прави начин сагледају сваки потенцијални ризик. Неопходно је да се поштују упутства и процедуре за обављање технолошких операција, уз обавезно коришћење личне заштитне опреме, чиме се нежељене последице смањују на минимум – каже Јовановић истичући да је безбедност запослених увек на првом месту.

Т. Симић

Опрез на високим температурама

Како је током рада на високим температурама потребан велики опрез, Служба за безбедност и здравље на раду је донела препоруке за све запослене на које нарочито треба да обрате пажњу они који су на радним местима посебно изложени утицају временских прилика.

– На основу смерница за безбедан и здрав рад на отвореном при високим температурама, које је донела Влада Републике Србије, препоручено је да се посао организује тако да се избегне обављање тешких физичких послова и излагање директном сунчевом зрачењу за време температура изнад 36 степени Целзијуса, а нарочито у периоду од 11 до 16 часова, уколико то дозвољава процес рада. Ако је неопходно да се ради у том периоду, онда је важно направити такав план да се праве чешће паузе при раду. Просторије за одмор радника у „Прерадини“ погонима су климатизоване, редовно се допрема довољна количина воде за пиће, а обезбеђена су и неопходна лична и колективна заштитна средства. Чини се све да се ризик по здравље сведе на најмању могућу меру – рекао је Александар Бранковић, инжењер за рударство у Служби БЗР.

У време отварања био је најперспективнији коп „Колубаре“ са пројектованим капацитетом од 11,4 милиона тона угља годишње и младим стручним кадром

Дан рудара, 6. август, далеке 1977. године радници „Колубаре“ прославили су на монтажном плацу у Каленићу, одржавањем великог збора којим је свечано обележено отварање површинског откопа „Тамнава-Источно поље“. Остваривање „великог скока у будућност“ поздравило је тада више од 20.000 радних људи и грађана Лазаревца, Лајковца, Љига, Обреновца и Уба, као и многи државни званичници. У духу тадашњег времена, са збора је упућен поздравни телеграм другу Титу и откривено је спомен-обележје посвећено новом руднику.

Одлуком Радничког савета Здружене електропривреде Србије, 1971. године формирана је Радна организација у оснивању за производњу лигнита „Тамнавски копови“ на чије чело је постављен инжењер рударства Чедомир Трајковић. Радови на отварању тамнавског копа били су јединствен пример

и подухват југословенског рударства, грађевинарства и машиноградње. Први задатак био је да се обаве геолошка испитивања лежишта и да се према лежишту и капацитету уговори одговарајућа опрема за рудник. Са утврђеним капацитетом од најпре девет, а затим 11,4 милиона тона угља годишње, овај коп је требало да снабдева угљем блокове А6 и Б1 термоелектране у Обреновцу.

Тражење најбоље концепције експлоатације новог лежишта и пре свега решавање значајног питања одводњавања обележило је прве године рада на отварању будућег угљенокопа. Решавању тог проблема допринели су закључци са симпозијума који је одржан у Лазаревцу у јануару 1972. Стручњаци из земље и иностранства дискутовали су о проблематици грађења овог откопа. Пројектовање је било поверено Рударском институту. О том периоду, у „Колубариним“ новинама 1999, поводом обележавања 20 година од почетка производње угља на овом копу, говорио је др Драгољуб Митровић, генерални пројектант локалитета „Тамнава“.

– У време када су почела прва озбиљна размишљања о откопавању угља на копу „Тамнава“ у земљи није било других значајнијих извора енергије осим колубарског лигнита. У то време је било отворено Поље „Д“ и у пуном замаху је била експлоатација на Пољу „Б“. Тамнавско лежиште угља било је изазовно подручје,

пре свега зато што се у то време мало пажње поклањало одводњавању, односно заштити копова од површинских вода. То је био изазов за генерацију инжењера стасалих у „Колубари“ између 60-их и 70-их година. Водоток реке Колубаре, Пештана, Лукавице и Турије који иде средином експлоатационог поља, задавао је највише тешкоћа пројектантима. За оно време то је био велики технички посао. Набављен је велики багер из Совјетског Савеза и корито реке је пребачено на друго место. Били су то захвати који су први пут изведени – остала су забележена сећања Митровића.

■ Рађање једног рудника

Радови на измештању реке Колубаре почели су 1974. године. Са циљем да се пронађе што боља концепција експлоатације новог лежишта склопљени су многи уговори са иностраним партнерима. Са немачком фирмом „Оренштајн-Копел“ 1975. уговорена је набавка прве опреме за нови коп: два роторна багера, багера „ведричар“, одлагача и два бандвагена.

Модеран површински коп изграђен је у рекордном времену. Изграђене су на десетине нових објеката и обављен низ припремних радњи које су омогућавале да почне експлоатација тамнавског лигнита. Са Поља „Д“ су преузети кадрови, а са њима и њихово драгоцено знање и искуство.

Први БТО систем пуштен је у рад 24. јуна 1978. и тада је прва

Злат
„Ист

кашика „глодара 1“ коначно закопала на „Тамнава-Источно поље“.

Рударски инжењер у пензији Миодраг Мићовић, који је 1978. године почео да ради као управник, а од 1984. до 1988.

■ Вулканизација на копу

■ Панорама „Тамнава-Источно поље“ двеви

ТНИ ГОК“

био директор „Тамнава-Источног поља“, радо се сећа тих времена када су млади људи жељни изазова стварали коп.

– Период када смо градили „Тамнаву“ био је тежак, али смо ипак за годину дана успели све

да поставимо на своје место. Ми који смо дошли са Поља „Д“ имали смо визију и одговорност да оно што смо тамо учили применимо на нашем „Истоку“. Важан задатак нам је био да обучимо и сачувамо приправнике, да створимо стручњаке. Са искусним пословођама који су дошли са поља „Д“ и „Б“ неуморно смо радили на терену трудећи се да покренемо производњу – сећа се Мићовић и са поносом истиче да је „Тамнава-Исток“ увек био поуздан произвођач угља и најуређенији коп са новом модерном опремом, који су посећивале многе домаће и стране делегације.

■ Угаљ злата вредан

Уочи Дана рудара 4. августа 1979. окићен први воз са тамнавским лигнитом кренуо је пут Обреновца. Багер „ведричар“ са огромним ведрима копао је прве тоне, а после шест месеци, у откопавање угља укључен је и роторни багер „глодар 2“. Откопани угаљ транспортован је до приручне дробилнице и даље до утоварног места где се утоварао у вагоне за Обреновац, све до 1983. године, када је Постројење за припрему угља пуштено у рад.

Тамнавска плодна поља на простору села Цветовац, Каленић и Мали Борак постала су непрегледни извори црног злата. А калоријска вредност овог лигнита износила је и до 8.000 kJ/kg. Највећа годишња производња од 12,3 милиона тона угља забележена је 1987. године.

Како је „Тамнава-Исток“ био млад колектив, елана за рад било је напретек. Успех производње овог копа је у високом степену организације посла и развијеној свести радника. Познато је да су у периоду бомбардовања радници на посао долазили бициклима, па чак и пешке, како се процес производње не би прекидао. На терену се брзо учило и многа знања се стицала у ходу. Посебно је био изражен радни ентузијазам и такмичарски дух овог младог колектива који је позитивно утицао на квалитет рада.

Мале тајне великих мајстора

Занимљива чињеница је да је изградња блока А6 у Обреновцу каснила у односу на изградњу нашег рудника. Ми смо већ 1979. почели да производимо угаљ, а тек три године касније је кренуо и А6. Вишак производње испоручивали смо и наплаћивали топлани у Љубљани. И изградња Дробилане је каснила, али смо се досетили и осмислили привремени систем. На бетонско постоље под ведрим небом поставили смо једну дробилницу и једну станицу издигли смо високо како би воз могао под њу да уђе да се угаљ утовари. Док су се сви чудили нашој импровизацији која је одлично функционисала, ми смо били поносни на препреке које смо савладали – сећа се Миодраг Мићовић.

Симболично, након Дана рудара, 9. августа 2006. у јутарњим часовима, ископане су и последње тоне лигнита са тамнавског источног откопа. Последњи грумен угља ископао је управо „ведричар“, багер који је и започео експлоатацију. За 27 година рада на „Тамнава-Источног пољу“ произведено је више од 235 милиона тона угља и више од 214 милиона кубика јаловине.

М. Павловић

„Ведричар“

Једини гусенички багер у „Колубари“ који откопава угаљ и међуслојну јаловину испод нивелете свог стајања је „ведричар“. Пошто располаже ланчаником са ведрима, овај багер лако се прилагођава условима лежишта. Његове три основне позитивне стране су максимална искоришћеност лежишта, квалитет и одводњавање. Незаменљив је и услед чињенице да технолошки копа дубински, а може и висински, испраћајући све раседе који се појављују.

По завршетку експлоатације на источном тамнавском откопу, „ведричар“ прелази на западно где и дан-данас копа угаљ. Највећи тест издржљивости ова јединствена машина положила је током велике поплаве 2014. године. С обзиром на то да је тада радио на најнижој тачки копа, он је био последњи багер који је по испумпавању воде извучен на суво.

ЉАДИТИХ

Млади заваривачи и бравари пеку занат

Већи елан и енергија осећају се и међу искусним мајсторима којима је драго што ће имати на кога да пренесу своје знање

Приликом недавне посете „Металовим“ радионицама запазили смо да су тимови бројнији, али и да су у халама, и међу искусним радницима, присутни нека нова, добра енергија и елан.

По одговор на питање о чему је реч вратили смо се почетком августа. Присуствовали смо тренутку када се сале пуне радницима који облаче своју радну опрему и хватају се укоштац са пословима планираним за тај дан. На више позиција запазили смо младе људе у друштву старијих колега који су им давали инструкције и надзирали њихов рад.

Пажњу нам је привукла Милица Аћимовић, која је у „Металу“ почела да ради пре око три месеца, као аутогенац. Иако према образовању није ускоспецијализована за ову област, у складу с потребама и одлукама руководства, одређено је да прође обуку за овај посао.

У „Металу“ кажу да су жене најбољи и најпедантнији аутогенски заваривачи и да су

Милица Аћимовић

веома темељне, а то је важно јер је ова фаза обраде делова веома значајна као припрема за заваривање. Миличин задатак биће да загрева и расклапа материјал како би колеге касније могле да га варе и склапају. Она је млада мама са бебом од годину дана, али је посао прихватила оберучке и прија јој да учи нешто ново. Каже да је, након бутика и козметичких салона у којим је раније радила, овај посао много ближи њеним интересовањима.

Према речима шефа Радионице за челичне конструкције Марка Божовића, погон је појачан са још 38 радника, што је практично цела нова радионица. Сви су захвални на прилици коју су добили да раде у Рударском басену „Колубара“.

Божовић каже да је долазак младих радника велико олакшање. Посебно истиче чињеницу да су руководиоци имали прилику да тестирају потенцијалне мајсторе и да одаберу тачно оне који су им недостајали у производњи.

У радионицама се осећа нови елан за рад

– Млади мајстори почели су да раде пре око три месеца и сви су заваривачи и бравари. На овај начин омогућен је трансфер знања и умећа искусних колега, од којих је већина пред пензијом, о чему се стално говори као о једној неопходности – каже Божовић.

За утиске о новом послу питали смо и Александра Вујића, заваривача из Лајковца, који има 24 године. Он је раније радио различите послове, био је и у Хрватској неколико месеци, сналазио се... Каже да му је више новца одлазило на расходе него што му је остајало. Осим већег осећаја сигурности, напоменуо је да осетну разлику у односу на те послове чини и то што се овде ради у групама и мање је оптерећење на појединцу.

Исту судбину са Александром дели и Душан Радовановић, бравар из Лазаревца, који је са 26 година стицао животну искуство радећи у приватном сектору као продавац и обезбеђење у банци.

– Радио сам шта год сам стизао и нисам имао ни лошу плату, али ми је овај посао бољи. Завршио сам средњу школу за техничара за компјутерска конструисања, али сам се преквалификовао за бравара – каже и објашњава да у „Металу“ ради брушење, постављање позиција, припрему делова и слично.

Ови млади мајстори улазе у посао у сасвим другачијим околностима него што су то чиниле претходне генерације, када учинак и ефикасност нису биле једино и неприкосновено мерило.

– Времена су се променила, ови млади људи су практично „под лупом“ и очекивања од њих су велика. Најпре у смислу дисциплине, а онда и када је реч о томе колико брзо су способни да уђу у посао. Од њих самих ће зависити да ли ће на овим местима и остати. До сада се показало да заваривачи лакше и брже улазе у посао, јер је браварски посао мало комплекснији и

потребно је око две године да се формира добар бравар – каже Божовић.

Један од најмлађих нових мајстора је Петар Филиповић из Стубице, заваривач који је пре само годину дана изашао из клупе. На питање: „Како је?“, одговорио нам је из цуга:

– Ради се, варимо!

Петар је распоређен пре два месеца, а за ментора му је одређен Драган Ђукетић, који већ има искуства у обуци младих заваривача. Ђукетић каже да су се Петар и радници који су му додељени као ментору одлично снашли и да им није била потребна нека посебна обука како би ушли у процес производње.

Један од новајлија у „Металу“, али с богатим искуством у раду ван „Колубаре“, каже да он можда не би ни добио посао да није било тестирања при пријему. Влада Нешић, четрдесетдогодишњи бравар из Вреоца, радио је у радионицама од Италије до

Новог Зеланда. Шта све, питамо интригирани, а он у полушали пита:

– Да ли треба да набрајам све од почетка?

Испоставило се да је Влада, стичући богато радно искуство, возио камион, радио механичарске послове, бавио се заваривањем и радио штошта друго. Ипак, због бриге о родитељима, решио је да се врати у Србију. Напоменуо је да је у белом свету посао бравара и заваривача дефицитан и да сви тамо необично цене човека који може својим рукама да уради све – поправи булдожер, багер, утоваривач, ради на хидраулици и механици, а мимо тога и да завари делове машине, обради материјал и онда га офарба, уради сервис и крене да ради на тој истој машини.

– Код нас су људи навикли да импровизију, да се сналазе, често преко штапа и канапа, али огромна предност тога је што их у решавању проблема буквално ништа не може да изненади и заустави – објашњава Нешић.

Поредећи све што је прошао са послом бравара у челичним конструкцијама, Нешић каже да му је овде неупоредиво лакше, јер је усмерен на један посао и не ради све.

– Ово је требало да се деси пре 20 година, много би ми мирнија глава била, али такав пут донео ми је посао у „Колубари“, којој ћу, надам се, својим знањем доста допринети – рекао је на крају разговора.

М. Пауновић

Мирно у пензију

И међу старијим радницима, који су пред пензијом, сада је другачија атмосфера. Знају да ће из радионица, у којима су провели трећину свог живота, отићи са олакшањем и уверењем да ће све наставити да се ради професионално као и „за њихова времена“ – каже Марко Божовић, шеф Радионице за челичне конструкције.

Нижу се добри резултати

Успешан рад Првог БТО система омогућио добре производне резултате. За седам месеци произведено 3,8 милиона тона угља и 3,6 милиона кубика јаловине

Док врућина и високе температуре и овог лета отежавају рударске послове, запослени на Пољу „Г“ успешно обављају планиране активности на системима. За седам месеци овај коп остварио је одличну производњу од 3,8 милиона тона угља и 3,6 милиона кубика јаловине. Забележен је и пребачај плана производње од 20 одсто на угљу и 18 одсто на Првом БТО систему.

Како је Први БТО систем почео с радом тек у другој половини фебруара, због непланиране реконструкције система и инвестиционе оправке „глодара 1“, надлежни овог копа задовољни су његовим досадашњим радом.

– Овај систем ради на два транспортера, где се одлагалишни транспортер често продужава и помера. Ти продужеци су у зони повратне станице и неретко у зони погонске станице. Овим активностима желимо да формирамо ново унутрашње одлагалиште које треба да заузме што већи фронт, и да одлагач ради на висинској и дубинској страни. „Глодар 1“ би могао да оствари и већу производњу, али је ограничен радом „одлагача 1“ са Поља „Д“ који је мањег капацитета – наводи Радојица Радојичић, технички директор копа.

Он додаје да је копање отежано због велике количине воде из старих корита Колубаре и Пештана, али изразом усека

■ Радојица Радојичић

одводњавања смањиће се количина воде на радној етажи „глодара 1“ и резултати рада биће знатно повољнији.

Како је „глодар 1“ ушао у зону копања на простору старе магистрале, површина терена се интензивно чисти, али, према речима надлежних, највећи посао на овом систему биће чишћење и откопавање на простору старе „црпне станице“, односно водозавхвата за постројење „Прераде“. Реч је о објекту који има темеље дубоке десет метара, па је потребно ангажовање посебне механизације за уклањање тих препрека.

Други БТО систем свој рад је започео доласком „глодара 4“ који је прва два и по месеца радио само на откривци. Како од половине марта ради и на производњи угља, не очекује се да откопа планиране количине откривке. Реч је о багеру који до сада никад није радио на угљу и ради са смањеним

капацитетима, али и поред тога, он је до сада откопао више од 600.000 тона лигнита, што је значајно олакшало рад угљених система на Пољу „Г“ и „Тамнава-Западном пољу“.

– „Глодар 4“ је стигао до североисточне границе копа и радиће у тој зони докле год ту буде угља и док не обезбедимо геомеханичку стабилност источне и северне косине. После тога радиће на санацији источне косине где се појавило клизиште у децембру прошле године, а управо у тој зони је у почетку био и планиран рад ове машине када је стигла са Поља „Д“ – да открива нове количине лигнита и формира стабилну источну косину копа – истиче Радојичић.

Угљени систем Поља „Г“ на челу са „глодаром 2“ наставио је да остварује прекопланску производњу. Према речима Радојичића, изазов с којим се суочавају је инвестициона оправка која је одложена за почетак септембра. Тежећи стабилности производње, систем је технолошки успешно прилагођен новим околностима и захваљујући добром раду Првог БТО система произведене су планиране количине угља, тако што је „глодар 2“ могао да остане на висинској страни етажног транспортера Е4.

М. Павловић

Септембар у знаку ремонта

Инвестициона оправка угљеног система Поља „Г“ и Постројења за припрему угља планирана је за период од 1. до 15. септембра.

– Очекујемо да ће од 1. до 11. септембра стајати угљена линија и Постројење за припрему угља. Првих шест дана планирано је да се обаве неопходне вулканизерске радње на СУ транспортерима, на бункеру 4 и екстратору Е8 у Дробилани да се обаве потребни радови, и да се омогући „Западном пољу“, које ће у том тренутку имати два багера на угљу, да ради са одлагањем на нову депонију – наводи Радојичић.

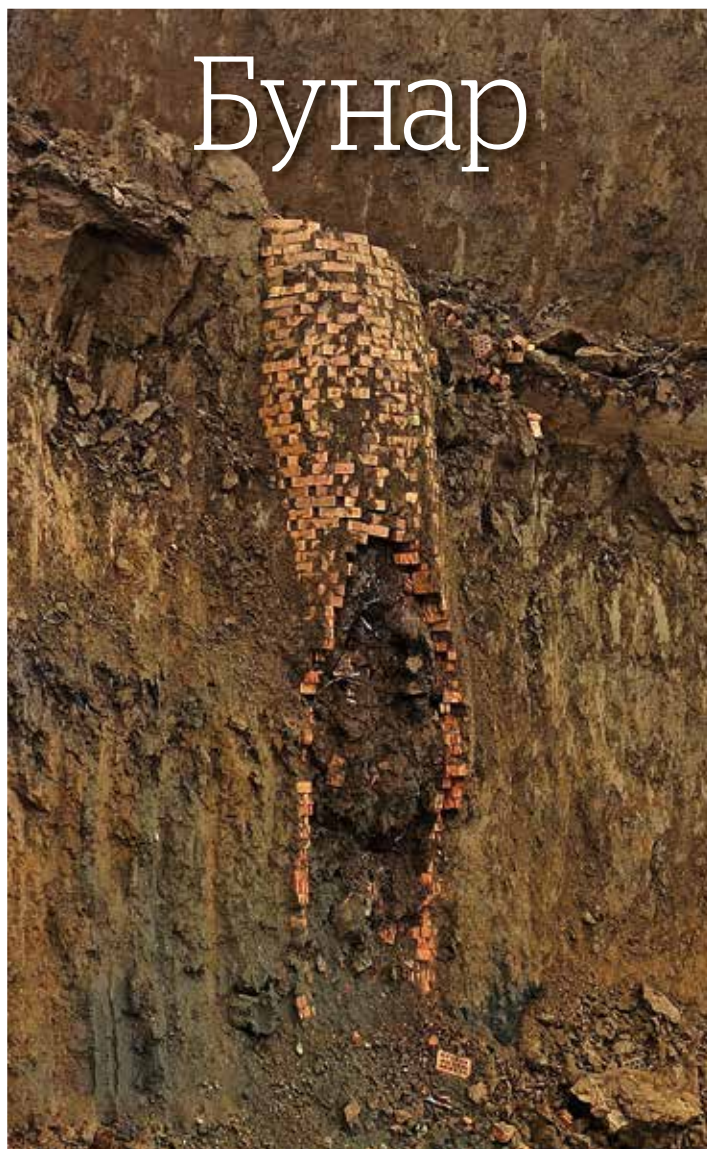
Фантастични
снимак багеристе
на коповима
„Колубаре” настао је
у атару некадашњег
села Вреоци

Идентитет младе и, по свему судећи, прелепе девојке која вешто барата витлом бунара у песми „Шкрипи ђерам” ни данас није до краја утврђен. Меко Пузић у својој верзији ове познате севдалинке открива само део мистерије, наводећи у првој строфи да је реч о извесној Ханки. Ни Сафет Исовић није био ништа прецизнији у песми „Кона на бунару” која описује бунар као место око кога се окупљају искључиво лепе и провокативне цуре.

— Кад сам фотографисао бунар нисам о томе размишљао. Скоро сам сигуран да није реч о оном зденцу из севдалинке. Немој ми веровати на реч, али негде сам начуо да је девојка из песме родом из Хан Пијеска. С бунара, који сам случајно фотографисао, воду је могла да захвати, евентуално, само нека лепа Вреочанка. Додуше, прича се да су жене из овог села најлепше у крају. Отуд, можда, мала сличност и са неидентификованом млађаном и прелепом Босанком — шалећи се каже багериста на коповима „Колубаре”, Младен Павловић, који је недавно, сасвим случајно, у атару некадашњег села Вреоци, из кабине своје машине усиликао феноменалну фотографију остатака бунара. Снимак је настао тако што се у једном тренутку, док је машина напредовала, земља обрушила и открила читав један бунар у свој његовој магичној лепоти.

Ко ће га знати, можда је баш на том, вреочком бунару, неки несташни кицош кроз тарабу шпијунирао локалну лепотицу. Уосталом, песници често описују романтичне сусрете крај бунара. Ипак, драматични догађаји не дешавају се само око бунара, већ често и у самој тој тајанственој вододржи.

Поред мелодрама које се, с времена на време, одиграју

поред, а неретко чак и у самом бунару, у српској традицији постоје и другачија веровања. На том месту знају да се састану демони, да виле одиграју понеко колце, али и друга натприродна створења често сврате до улаза у подземни свет.

— Ма јок! Нема ништа од тога. Какви ђаволи, какви бакрачи. Силазио сам 62 метра под земљу, али на врата од пакла нисам набасао — заклиње се Милоје Ташић (73) из села Јабучје, један од ретких преосталих копача бунара.

Нема бољег сведока од Милојице, који је у својој 50 година дугој каријери ископао више од 1.000 бунара. — Одавде до Београда — каже ова сићушна добродрежа старина.

Отако су уведене нове технологије за старе копаче све је мање посла. Милојица сада углавном чисти, подзиђује и продубљује бунаре. Данас ретко из појаса вади бакарне рашље, уз чију вибрирајућу помоћ, пре копања, прво обележи место будућег бунара.

— Не бојим се ја, синовац, ђавола. Моју главу чувају оно двоје изнад мене, који руководе витлом. Једва сам ономад преживео кад су браћа Димбићи упустили канту пуну земље. То су, мој синовче, ђавоља посла! Била су ми сломљена три ребра и пробушена плућа. О томе има и анегдота. Шерети пронели причу да су буразери испустили кофу кад их је мајка позвала на чорбаст пасуљ, њихово омиљено јело — прича Милојица кроз смешак, али потом, потпуно озбиљно, истиче важност свог надзорног особља, руковалаца чекрка, рођака Слободана и комшинице Верице Радосављевић.

Данас влада својеврсна поама за одржањем младости. Свако трага за својим бунаром вечног живота, али питање је ко ће га и када пронаћи. Једно источночко предање помиње поларни бунар живота за којим је трагао и Александар Македонски. Ипак, смрт га је претекла, умро је већ у 33. години. Милојица из Јабучја, и поред тога што је закорачио у осму деценију, још не планира одлазак у пензију. Можда стварно није срео ђаволе. Али, ко да му верује на реч да тамо доле нема ама баш ничега?

Д. Ђорђевић

Огледало душе

Често се за бунар каже да је без дна јер се голим оком не може сагледати ни проценити његова дубина. Ако из њега излази гола истина, то је само зато што је у њему претходно била сакривена. У бројним легендама појављују се девојке, понекад и младићи, који своје тајне поверавају бунару. Као огледало физичке дубине бунар тако постаје и огледало дубине душе.

Глумац у телу рудара

Глумом се заразио још у основној школи и већ деценијама у њој налази спас и добру енергију

Александар Карић је главни пословођа у Припремним радовима на Пољу „Г“. На некадашњем „Тамнава-Источном пољу“ уз кратке прекиде, ради скоро четири деценије. Као добар познавалац коповског заната, каже да је у његовој служби, познатој по томе да је задужена за најтеже физичке послове, некада било лакше, јер су ту радили људи с драгоценим искуством, потпуно сигурни на терену. Данас су у овој групи ангажовани махом млади људи који, у складу са школском спремом, касније одлазе на друга радна места. Наш саговорник, као главни пословођа, истиче огромну одговорност према младим колегама, који од старијих прво морају да науче како да се чувају у коповским условима, а тек потом како да обављају свакодневне задатке.

Глумом се заразио још у основној школи, када је на наговор своје наставнице српскохрватског језика, Славке Ристивојевић, пристао да буде Николица са приколицом у комаду „Орлови рано лете“. На тадашњој сцени партнер му је било право куче, а ликови из романа Бранка Ћопића и касније су му били пријемчиви.

– И сада, после много година, сећам се монолога Николетине Бурсаћа који сам изводио. Драмска секција у основној школи, а касније лазаревачко аматерско позориште, учинили су да заволим ову уметност. Било је суђено да ми рударство пресече пут ка глуми. У „Тамнави“ сам почео да радим 1986. године. Убрзо потом, у аматерском позоришту спремали смо Нушићев комад у режији покојног Предрага Динуловића. Имао сам 22 године и нисам ни знао да је он управник Југословенског драмског позоришта. Убеђивао ме је да упишем академију, желео да ми буде ментор, са гаранцијом да ћу бити успешан... Тек сам био почео да радим у „Колубари“, плата ми је била добра. Ко да се бакће глумом, када од ње не може да се живи! Тако сам се одлучио за рударство. Касније сам се бавио свим и свачим, али сам се глуми враћао када год ми се указала прилика – дели са нама своје успомене.

Тих осамдесетих година лазаревачки глумци заблистали су и на такмичењу аматерских позоришта, са представом „Краљ Иби“. Рада Ђурић понела је награду за

најбољу женску улогу, док је Аца Карић био награђен за најбољу мушку ролу.

Отварањем Пулс театра, 2009. године, снови о глуми постају стварност. Са Иваном Недељковић и Дарком Бјековићем играо је у „Ковачима“, представи која је извођена више од 60 пута, а као стални члан ансамбла игра и у комаду „Црко без њега“. Воли комедије и у њима се осећа најкомотније, јер је смех који изазове код публике повратна реакција која му највише прија. Наравно, аплауз је за глумце највећа награда, посебно када њиме публика прекине представу. Ипак, највећи траг на нашег саговорника оставила је улога Хасанаге у представи „Хасанагиница“.

– Мук и потпуна тишина. Публика без даха. То је утисак који ћу увек памтити. Када смо „Хасанагиницу“ изводили на „Барском љетопису“, пред њом је плакао и министар полиције Црне Горе. Улога Хасанаге ми је најтежа, јер се ради о потпуно другачијем сензибилитету и карактеру него што је мој. Сваки пут сам се осећао лоше два дана пре и два дана после представе. Прво док се спремам за улогу, а касније док из ње изађем – открива нам своје емоције.

У глумачком занату Аца Карић отишао је и корак даље. Многи од нас препознали су га у епизодној улози у новом издању популарне ТВ серије „Камионџије“. Почетком наредне године бићемо у прилици да његову глуму видимо и на филмском платну. У домаћем хорор филму добио је улогу хајдука чији потомци испаштају грех зулума начињеног пре више векова. Највећи изазов у досадашњој каријери је монодрама коју тренутно спрема, према тексту који је написао његов брат од стрица Ненад Карић Карели.

– То је за мене прави подухват и велика одговорност. Монодрама је о ратнику из Колубарске битке. Реч је о нашем прадеди, поднареднику, који је у овој бици и погинуо. То је наш начин да одамо почаст свом претку, али и народу овог краја, који је у Великом рату много настрадао. Надам се да ћу ову монодраму играти камерно на нашој сцени, лицем у лице са публиком – каже и додаје да у глуми налази спас и добру енергију.

Д. Матић

Планови

Подршка породице увек му је била драгоцену, посебно када је његова ћерка Катарина била корепетитор у представи „Врапчић“ на сцени Пулс театра. До краја радног века у „Колубари“ има још пет година. Жеља му је да када оде у пензију поново покрене аматерско позориште, са великим ансамблом, које ће окупити све заљубљенике ове уметности у Лазаревцу.

Умрежавања

Око 2.000 библиотекара анализирано повезивање, дигитализацију, рад са децом и младима и током пандемије

Размена сазнања, повлачење паралела и увиђање добрих решења која се могу ширити, већа доступност и даља сарадња, посебно са библиотекама у региону, резултат су учешћа Драгана Маринковић, библиотекарке лазаревачке Библиотеке „Димитрије Туцовић“, на 87. светском библиотечко-информационом конгресу. У организацији Међународне федерације библиотечких удружења и институција, крајем јула у Даблину окупили су се библиотекари из целог света и анализирали повезивање, дигитализацију, рад са децом и младима, рад током пандемије и друге важне теме. Међу 2.000 учесника било је и десетак библиотекара из Србије.

Лазаревац у Ирској

Библиотека је на постер-сесији представила свој „Дигитални водич кроз Лазаревац“, што је назив сажетка који је Драгана послала са колегицом Бојаном Петковић. Лазаревачки постер је био један од 174 постера из целог света.

Драганин задатак као волонтерке био је да у сали за предавања помаже током презентација. Присутствовала је сесијама, учествовала у програму читања Џојсових дела у дворишту Тринити колеџа, а свако је читао на свом језику. Обишла је кућу Оскара Вајлда и бројне библиотеке уверивши се колико су дигитализованије од библиотека у Србији.

Истражила је престоницу, Корк, Гленмајер и Бларни. Посебан утисак на њу је оставио Ков, место где је Титаник последњи пут пристао. Обилазила је катедрале, тврђаве и вртове. Одушевиле су је литице Баликотон. Изашла је и на Атлантски океан. Ирци су љубазни, гостољубиви и изразито толерантни у саобраћају.

Фестивал занатског пива

Љубитељи домаћих крафт пива имаће прилику да 27. августа, на платоу испред Рударске чесме, уживају не само у свом омиљеном пићу које ће представити бројни произвођачи, већ и у музичком програму који припремају ди-џеј Влада, „Стеји бенд“ и бенд „Лустери“.

Ово је трећи по реду Фестивал занатског пива који, сада већ традиционално, ГО Лазаревац током лета организује на улицама нашег града.

М. П.

– Даблин је мултикултуралан, много је људи дошло са стране, али права Ирска је у мањим градовима и селима. Мислила сам да ми се неће свидети јер константно пада киша и време је тмурно. Њима заиста недостаје плаво небо, али чак ни та киша која стално сипи и то облачно небо не умањују доживљај. Зеленило све блажи – објаснила је Драгана Маринковић.

М. Караџић

Међународни дан младих

Генерална Скупштина Уједињених нација установила је још 2000. године 12. август као Међународни дан младих, а у Србији он се званично обележава од 2007. године. Тим поводом, Канцеларија за младе ГО Лазаревац организовала је концерт за суграђане на којем је наступала група „Inner eye“ из Лазаревца, а као предгрупа је наступао бенд „Епилог“ из Крагујевца. Концерт је одржан на платоу Центра за културу Лазаревца.

Међународни дан младих обележава се сваке године са циљем да се скрене пажња на проблеме, културна и правна питања која се тичу омладине, ученика и студената. Овај дан требало би да буде прилика да се прославе и уваже гласови, акције и иницијативе младих људи, као и да се потпомогне њихово ангажовање у свим сферама живота.

М. П.

Природни след корака

Одмалена радознали, вредни и амбициозни, Нина Ђуровић и Вукашин Лазаревић радили су и најбоље оцене су се једноставно ређале

У сумирању резултата школске 2021/22. године на територији лазаревачке општине заслужено се истичу Нина Ђуровић и Вукашин Лазаревић који су понели титуле ђака генерације Гимназије у Лазаревцу и Техничке школе „Колубара“. Одмалена радознали, вредни и амбициозни, они су радили и најбоље оцене су се једноставно ређале. Као најуспешнији у генерацији рођеној 2003. године, данас сматрају да су након завршетка ОШ „Кнез Лазар“ изабрали праве школе и да су стекли квалитетно образовање без обзира на епидемију коронавируса. Студираће у Даблину и Београду. Свесни најдуже и најбезбрижнијег лета и прекретнице која их очекује на јесен, ови перспективни Лазаревчани осврћу се на неке тренутке свог школовања.

Попут свих који бирају гимназију, и Нина Ђуровић није била сигурна шта би заправо, али је знала да се креће ка природним наукама и да жели да заврши факултет. Током дванаестогодишњег образовања на Нину су посебно утицале покојна Славица Јеремић и Катарина Рајшић, професорке српског језика и књижевности, и Ксенија Живковић и Ивана Јеремић, професорке хемије које су у њој пробудиле и развиле љубав према овој науци. Уз ова два предмета, добре резултате постижала је и на такмичењима из енглеског језика.

– Изузетно је важно одлагање које гимназије доносе. Са 18-19 година много смо зрелији и свакако да информисанији доносимо много бољу одлуку. Гимназија даје одличну основу зато што је општа, па и ми са Природно-математичког смера можемо на друштвене факултете. Научила сам да се добро организујем, кроз планирање схватила које градиво лакше усвајам и шта ми, у ствари, одговара. Тако сам се оријентисала према својим афинитетима – објаснила је Нина Ђуровић и додала да је останак у Лазаревцу уместо одласка у престоницу био прави потез јер је мања средина боља за тинејџерско доба.

Нина је у другој години одлучила да ће отићи у иностранство. Истраживала је, саветовала се, полагала тестове. Од

■ Вукашин Лазаревић

почетне идеје о студијама информатике и програмирања у Холандији преко интересовања за вештачку интелигенцију до свести о лакоћи и уживању с којим учи биологију и хемију, у први план је избила биомедицина. Уписала ју је на Тринити колеџу у Даблину.

– Однос према образовању је индивидуалан. Конкретно, са смера који би ми доносио новац прешла сам на онај који ће ми донети лично задовољство. Науку сматрам привилегијом, нечим што је људској врсти на врху свега. Такође, разумем прагматичност и усмереност на стицање новца. Важно је да свако за себе пронађе шта га испуњава и иде ка томе. Свако својим путем, не морамо се поклапати. Није свима иста дефиниција успеха. Амбиција нас подстиче – појаснила је Нина.

У духу породичне традиције, Вукашина Лазаревића су техничке науке одувек привлачиле, рударство више од електротехнике или машинства. Уз стручне предмете, током средње школе посебно су га занимале математика и српски језик и књижевност.

– Често се говори да вуковци данас нису оно што су били некада, али мислим да сам стекао добру основу. Наравно, базу ћу надограђивати, а звања вуковца и ђака генерације мотивишу ме да будем још бољи. Задовољан сам школовањем. Свакако да је могло и боље, али епидемија нас је све

■ Нина Ђуровић

умногоме ограничила. Годину и по или две нисмо уобичајено функционисали. И без обзира на различите modele наставе, били смо компактни – резимира протекле четири године Лазаревић у чијем индексу пише да је студент Инжењерства нафте и гаса на Рударско-геолошком факултету у Београду.

Пошто су прве две године на факултету опште, Нина планира да касније изабере неуронауку као смер. Волела би да докторира и да јој након тога истраживање буде примарно. Једну сферу интересовања могла би да усмери на утицај технологије на распон пажње, посебно код деце. Вукашин би волео да буде професор у лазаревачкој школи или на факултету, напомињући да циљеве види као постепени прелазак читавог низа корака.

М. Караџић

Награде најбољима

Градска општина Лазаревац и ове године наградила је ученике генерације и вуковце школа са територије општине. Њих 68 добило је пригодне поклоне.

Такође, општина и Библиотека „Димитрије Туцовић“ наградила су ученике који су у претходној школској години на републичким такмичењима остварили запажене резултате. Одговарајуће поклоне добило је 17 ученика.

Лука Браци, мафијаш из маште

Прича о детињастом
боему због кога
су многи плакали
од смеха

Средином седамдесетих година прошлог века дискотека „Теутина шпиља“ у Херцег Новом била је једно од културних места Титове Југославије. Мистично име потицало је од гусарске краљице Теуте, која је, према причи, после римске опсаде њене тврђаве скончала скоком у водопад подземне реке, поневши са собом своје огромно благо које никада није пронађено.

Ентеријер чувеног ноћног клуба није био ништа мање ексцентричан од живота пиратске принцезе. Приземље хотела „Јадран“ реновирано је тако да је изгледало као права пећина. Улаз дискотеке красио је и урамљени сертификат којим је ово место проглашено за најбољи ноћни клуб у Европи.

Стотинак метара даље налазила се исто тако чувена посластичарница коју је годинама држала породица косовских Албанаца. У то време важило је „тријангла правило“ за све оне који су желели потпуни ужитак у свим чарима лета на мору, у граду у коме је друг Тито поседовао велелепну вилу. Прво – шипке на градској штрафти, с којих су се кибицовале напирлитане фрајлице, затим одлазак у посластичарницу и треће, наравно, дискотека код госпођа Теуте.

Е, управо на тој култној новљанској сладострасној „тронеји“ старе Југе, почела је да се ствара градска легенда о Мики Кожолиту. Несвршеном студенту права, псеудошпиљаци, писцу поезије, рок певачу и кафанском свирцу, најбољем имитатору покојног Јосипа Броза. Детињастом, али одистинском

боему и пре свега најдуховитијем човеку на свету. Лазаревачком Луки Браци, мафијашу из маште, како се често представљао у друштву.

Годинама ће се новљанском променадом препричавати перформанс у режији голобрадог тинејџера из Србије. Мика је свих десет дана летовања долазио у чувену посластичарницу, необичним поводом и увек у исто време. Наручио би две шампите, али уместо да их поједе, он би их театрално залепио на сопствене очи. При томе би, колико год га грло носило, изговарао реплику по којој су га упамтили сви они који су тог лета уживали у Херцег Новом: „Гладне очи, је’те“!

Првих пет дана газда најпознатије продавнице шампита на Јадрану уредно је Мики продавао своју шећерну робу. Како је гужва испред посластичарнице из вечери у вече бивала све већа, промућурни посластичар више није узимао новац од непознатог чудака. Само би га сачекао на улазу, с већ припремљена два тањира, на којима се благо гегао пар огромних белих пуфнастих слаткиша.

Десетог дана, уз праве овације, Кожолита је сачекало на стотине фанова који су, пре одласка у пећину на Ћуску, пожелели да лично присуствују тој атракцији. Када је обавио посао и изговорио већ познату фразу, обожаваоци су се гурали у реду надајући се да ће анонимни особењак одабрати баш њихову флашу пива. Јер, Мика би после сваког свог наступа хладним пивом умивао своје замасно лице.

– Тог лета Кожолит је смувао најлепшу девојку која се појавила на црногорском приморју – присећа се његов најбољи друг Џиле, један од сведока несвакидашњег догађаја, који је тада с њим и Ацом први пут летовао без родитеља.

Мика је добио надимак по јунаку једне италијанске

филмске комедије, извесном Микели, изумитељу кожолита, материјала који је неодољиво подсећао на људску кожу. Тај филм му се толико свидео да је својој кошаркашкој екипи у гимназији наденуо име по чудесном штофу – „Микини кожолити“! Кад год би дао кош он би, квазибеоградским феминизираним акцентом, али прилично гласно, кроз зубе процедио: – Кожоолит!

Он се ипак није прославио као писац песама, или певач у првој постави рок групе „Космос“, у којој су поред њега свирали Шваба, Звонкић, Гуцоња и Зубић, а касније Папи, Балић и Раде Лажов. Његовој харизми нису највише допринели чак ни концерти у лазаревачкој дискотеци „Џеп“, нити наступи његовог тамбурашког оркестра са Зонетом, Симом Леноном и Зокијем Циганином у легендарном кафићу на Убу, који су држали Цане и покојни Циш.

Можда ће његови фанови заборавити и епску расправу у кафићу „Код Џила“, када му је лазаревачки Бен Квик, коначно, али и практично, показао ко је највећи градски заводник и шибација. После медицинског третмана појавио се на кућном прагу, исцепаног Арманијевог одела и с подливима сваке врсте, да би своју уплакану и забринуту супругу Цецу хладнокрвно приупитао: – Зар се тако дочекује лола из кафане?

Статусу неприкосновеног комедијаша највише су допринеле анегдоте везане за његово име. Рецимо она када је у једном ђумезу на Сави „попио“ тарабу по леђима, јер неки земунски шибација није разумео његову шалу-комику. Када су га касније питали за ожилјак на леђима, настао од убода два зарђала ексера нехотице заборављених при врху врло популарног реквизита међу сеоским кавгацијама, шеретски је одговорио: „Ујела ме вреочка кобра!“ Или, по једном дербију

између Звезде и Партизана када је истрчао из кафане и прекинуо спровод јер му се од црквених барјака учинила застава Партизанових навијача. Пред изненађеним и ожалашћеним људима узвикнуо је из све снаге: „Уа Партизан!“

Незаборавна је и (не)згода везана за старијег господина који је на једној сахрани ревносно подигао букет ружа који је ветар одувао с мртвачког сандука. Кожолит му је пред свима хладно прогнозирао да је следећи, јер је узео бидермајер. Једна од најдуховитијих прича везаних за Микине необичне шале је и она о огромној браћи Мацаревић. Због молбе да им учини услугу, захтевао је од браће стокилаша да обуку хеланке, одглуме балерине и отпевају песму из једне популарне ТВ рекламе: „Ке беле плочице, ке бела када, шоља белисима, кô серенада“.

Да је најбољи имитатор Броза признао му је у кафићу „Код Џоа“ и покојни глумац Тихомир Арсић, који је више од 300 пута изводио монодраму „Тако је говорио Тито“.

Ипак, према признању највећег лазаревачког забављача свих времена, његов најзначајнији успех у каријери је то што је једном приликом у „Авалици“, кафани поред „Маракане“, читаву ноћ певао Драгану Џајићу на увце.

– Д’извинете, за оне који нису упознати, Џаја је најбоље лево крило света. Толико – каже Мика Кожолит, симбол једног срећног времена, када су се људи смејали од срца.

Д. Ђорђевић

Повратак традицији

Обједињујући креативност, духовност, историју и традицију, последњег дана спортске манифестације „Рудовци 2022“, коју је Спортски центар Рудовци организовао почетком августа, у порти Храма Вознесења Господњег у Рудовцима, на Дан рудара, представници Ликовне колоније „Грујица Лазаревић“ организовали су пригодан културни програм. Међу публиком, гостима и учесницима највише је било радника Рударског басена „Колубара“ или оних који потичу из рударских породица.

Уметнички део програма отворио је гитариста Срећко Анђелковић. Ненад Карић Карели, карикатуриста и завичајни песник, представио је своју збирку песама „Ослушни срце“. Одломке из Карелијеве монодраме „Е не дам, бре“ извео је глумац Пулс театра Александар Карић. Мештани Горан Перишић и Зоран Давидовић казивали су своје песме.

У Спомен-кући попа Ранка, који је учествовао у припремама

■ У порти рудовачке цркве изведен колажни програм

за подизање Другог српског устанка, биле су постављене две изложбе. Једну су чиниле Карелијеве карикатуре посвећене Првом светском рату назване као и монодрама, а другу „Колубарци у балканским ратовима и Првом светском рату“ аутора Зорана Антонијевића и сарадника. Присутни су, поред осталог, могли да виде и артефакте које је истраживач Душан Миловановић пронашао

на Врачем брду и Човки. Јасмина Иванковић, директорка Библиотеке „Димитрије Туцовић“ у Лазаревцу, представила је своје ручне радове обједињене називом „Међу јавом и мед сном“.

– Повод окупљања је дугогодишња идеја да се културно и национално повежу и жеља да се овакав догађај претвори у традицију. Раније се између Светог Прокопија и 6. августа у Рудовцима

увек одржавао програм. Због предатног рудника „Пркосава“, који је држао газда Томашевић из Крушевице, на Светог Прокопија у Рудовцима су организовани вашари. Та традиција је настављена до деведесетих година прошлог века, што многи мештани памте још из детињства. Наша жеља је да између Светог Прокопија и Дана рудара и убудуће правимо догађаје. Ликовна колонија „Грујица Лазаревић“ последњих година није активна због објективних разлога, али јасно је да више нико не може сам да се бори за културу. Писци, песници, глумци и други ствараоци, сви заједно треба да се потрудимо да манифестација преживи и да наша деца сутра имају чега да се сећају – рекао је Горан Перишић, председник Управног одбора Ликовне колоније „Грујица Лазаревић“.

Догађају су присуствовали представници Градске општине Лазаревац, РБ „Колубара“, установа културе, удружења која негују традиционалне вредности, Рудовчани и мештани других села лазаревачке општине.

М. Караџић

Ноћни турнир у малом фудбалу

Победник традиционалног ноћног турнира у малом фудбалу „Рудовци 2022“ ове године је екипа „Звезда“ из Аранђеловца. У финалној утакмици, након нерешеног резултата у регуларном делу, у пенал-рулету савладана је екипа Ауто-сервиса „Драги“. Треће место припало је екипи „Венерди“ из Београда.

У оквиру прославе Дана рудара, турнир је одржан у периоду од 31. до 6. августа, на теренима Спортског центра „Рудовци“. Учествовало је 12 екипа које су биле подељене у две групе и одиграно је око 40 утакмица.

Према речима Саше Јовановића, председника Спортског центра „Рудовци“,

■ Победничка екипа

трибине су биле пуне, што је довољан показатељ да је турнир био веома успешан и квалитетан. – Имали смо одличан одзив екипа. Појавило се много добрих

и квалитетних играча, од којих су неки и чланови Фудсал репрезентације Србије. Након овога правимо малу паузу, а затим настављамо са спортским

и културним манифестацијама – рекао нам је Јовановић.

Награде и пехаре најбољим екипама и појединцима на овом турниру доделио је Бојан Симић, председник Месне заједнице Рудовци, а покровитељи су били Градска општина Лазаревац и Савез спортова општине Лазаревац.

Током претходна два месеца, за немали број посетилаца овог места приређен је богат рекреативно-забавни програм, а низ ће бити настављен и током остатка лета. Планирани су хуманитарни турнири, рекреативно-спортски дани, турнири у одбојци, баскету, тенису, стоном фудбалу и пикаду.

Т. Крупниковић

/// Фото: Милан Цвијетић

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд 658(497.11)(085.3)
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА Србије Енергија Колубара ЕПС Енергија Колубара / главни и одговорни уредник Ана Павловић. -
2017, бр. 1 (нов.) - . - Лазаревац : Електропривреда Србије, 2017- (Инђија : Komazes comr). - 30 cm
Месечно. - Је наставак: Колубара (Лазаревац) = ISSN 1451-2890
ISSN 2560-5143 = ЕПС Енергија Колубара
COBISS.SR-ID 250299404

